

Čas příliš dlouho stál

Poutníci

Mraky táhnou stejně jak dřív
i to listí zas opadá z jív
naše věčnost se skládá ze dvou tří chvil
kde nekvete černobýl

Chtěl bys odejít a nevíš kam
mezi přáteli toužíš být sám
z toho po čem jsi toužil špetku už máš
tak proč se neusmíváš

Čas příliš dlouho stál
někdo víc někdo míň se bál
z toho po čem si toužil špetku už máš
tak proč se neusmíváš

Cesty rozbité po průvodech
něžně obrůstá tráva a mech
ani stopy tvých nohou už nejsou tam znát
kde jsi bloudil nejdennokrát

Čas příliš dlouho stál
někdo víc někdo míň se bál
z toho po čem si toužil špetku už máš
tak proč se neusmíváš